

Έλεγχος και επιβολή των κανόνων της αλιείας

Ο έλεγχος και η επιβολή των κανόνων της αλιείας αποσκοπούν στην εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής των κανονισμών που αφορούν την αλιεία και, όπου απαιτείται, στην επιβολή της συμμόρφωσης με τους συγκεκριμένους κανόνες. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμοδιότητες και οι ευθύνες κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών, της Επιτροπής και των φορέων εκμετάλλευσης του κλάδου. Μπορεί να κινηθεί διαδικασία επί παραβάσει κατά των κρατών μελών που δεν συμμορφώνονται με αυτούς τους κανόνες.

Νομική βάση

Άρθρα 38 έως 43 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006. Ο κανονισμός έχει τροποποιηθεί εν μέρει από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική και τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/812 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 2015 σχετικά με την υποχρέωση εκφόρτωσης.

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 404/2011 της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του προαναφερθέντος κανονισμού του Συμβουλίου, που τροποποιήθηκε εν μέρει από τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1962 της 28ης Οκτωβρίου 2015.

Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1626 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 768/2005 του Συμβουλίου για την ίδρυση Κοινοτικής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας.

Στόχοι

Η πολιτική ελέγχου έχει ως στόχο να εξασφαλίσει:

- ότι αλιεύονται μόνον οι επιτρεπόμενες ποσότητες αλιευμάτων, και ότι συλλέγονται δεδομένα για τη διαχείριση της αλιείας

- την έγκαιρη άσκηση των αντίστοιχων ρόλων των κρατών μελών και της Επιτροπής·
- την εφαρμογή των κανόνων σε όλες τις αλιευτικές δραστηριότητες, με εναρμονισμένες κυρώσεις σε ολόκληρη την ΕΕ·
- την ιχνηλασιμότητα σε όλο το φάσμα της αλυσίδας εφοδιασμού, «από το δίχτυ στο πιάτο».

Η έγκριση των μέτρων εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ένωσης, ενώ τα επιμέρους κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή των μέτρων και την επιβολή κυρώσεων σε περιπτώσεις παραβιάσεων σε γεωγραφικές περιοχές που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους.

Επιτεύγματα

Το ισχύον σύστημα θεσπίστηκε στον κανονισμό ελέγχου, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2010, και εκσυγχρόνισε πλήρως την προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά τον έλεγχο της αλιείας. Ειδικότερα, ευθυγράμμισε το σύστημα με τα αυστηρά μέτρα που θέσπισε η ΕΕ το 2008 για να καταπολεμήσει την παράνομη αλιεία. Οι διαδοχικές μεταρρυθμίσεις της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΛΠ) (από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 έως τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013) επέφεραν, επίσης, νέες αλλαγές με στόχο να ξεπεραστούν οι χρόνιες αδυναμίες. Τα μέτρα έχουν συμπεριλάβει, στο πέρασμα των χρόνων:

α Μεγαλύτερη συνεργασία στον τομέα της επιβολής, και δημιουργία μιας Κοινής Δομής Επιθεώρησης (ΚΔΕ), για τη συγκέντρωση των εθνικών και των ενωσιακών πόρων επιθεώρησης και παρακολούθησης μέσω της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας (ΕΥΕΑ, βλ. κατωτέρω)

β Προοδευτική αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων των διαφόρων παραγόντων του τομέα της αλιείας

- Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για την εφαρμογή των κανόνων της ΚΑΛΠ στην επικράτεια και στα ύδατά τους, καθώς και για την εφαρμογή των κανόνων από τα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους και αναπτύσσουν δραστηριότητες εκτός των εν λόγω υδάτων.
- Η Επιτροπή πρέπει να μεριμνά ώστε τα κράτη μέλη να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους εξίσου όσον αφορά την ισότιμη μεταχείριση και την αποτελεσματικότητα. Ανά τακτά χρονικά διαστήματα, συντάσσει έκθεση αξιολόγησης, την οποία υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, σχετικά με τη δράση της όσον αφορά την εφαρμογή των κανόνων της ΚΑΛΠ από τα κράτη μέλη.
- Οι φορείς εκμετάλλευσης που συμμετέχουν σε όλες τις αλιευτικές δραστηριότητες από την αλίευση έως την εμπορία, τη μεταφορά και τη μεταποίηση πρέπει να συμμορφώνονται με τις προδιαγραφές του εθνικού δικαίου σε κάθε στάδιο της παραγωγής.

γ Καλύτερη συμμόρφωση και εναρμονισμένη εφαρμογή των κανόνων

Μολονότι οι κυρώσεις στο εσωτερικό των κρατών μελών έχουν διαφοροποιηθεί, γεγονός που περιορίζει την ομοιόμορφη εφαρμογή ενός κοινού επιπέδου

συμμόρφωσης, η Επιτροπή καταρτίζει τον πίνακα επιδόσεων της ΚΑΛΠ για να βελτιώσει τη συμμόρφωση, μέσω της αύξησης της ευαισθητοποίησης του κοινού σχετικά με τις επιδόσεις των κρατών μελών στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων ελέγχου και επιβολής.

Έχει καταρτιστεί κατάλογος σοβαρών παραβάσεων, στον οποίο στηρίζονται οι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις στις εθνικές νομοθεσίες: από το 2012, απαιτείται από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ένα σύστημα επιβολής ποινών με σύρρευση μορίων για σοβαρές παραβάσεις όσον αφορά άδειες που συνδέονται με συγκεκριμένα σκάφη, το οποίο επεκτείνεται και στους πλοίαρχους των σκαφών.

δ Οι έλεγχοι πραγματοποιούνται πλέον σε κάθε σημείο της αλυσίδας

Τα αλιευτικά σκάφη δεν μπορούν να αποπλεύσουν χωρίς άδεια αλιείας. Για κάθε μεταφορά αλιευμάτων, πρέπει να παρέχονται στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η αλίευση έγινε νόμιμα. Το σύστημα αυτό ισχύει για όλες τις αλιευτικές δραστηριότητες σε ύδατα της ΕΕ, και για όλα τα αλιευτικά σκάφη της ΕΕ και τους υπηκόους της ΕΕ, οπουδήποτε αλιεύουν. Ισχύει επίσης για την ερασιτεχνική αλιεία ευαίσθητων αλιευτικών αποθεμάτων και για την υδατοκαλλιέργεια, εφόσον καλύπτονται από κανόνες σε επίπεδο ΕΕ — για παράδειγμα, για την αλιεία χελιού ή για συγκεκριμένες δραστηριότητες ερασιτεχνικής αλιείας τόνου.

ε Οι σύγχρονες τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται για παρακολούθηση και έλεγχο έχουν συνδυαστεί σταδιακά με τις παραδοσιακές επιθεωρήσεις

Περιλαμβάνουν τώρα το ηλεκτρονικό σύστημα αναφοράς (ERS ή «ηλεκτρονικό ημερολόγιο σκάφους») που χρησιμοποιείται για την καταγραφή στοιχείων σχετικά με τα αλιεύματα, τις εκφορτώσεις, τις πωλήσεις, κ.λπ., και την υποβολή τους στα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη έχουν εξουσιοδοτηθεί να ανταλλάσσουν δεδομένα σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες (ημερολόγιο αλιείας, δήλωση μεταφόρτωσης, δήλωση εκφόρτωσης κ.λπ.). Ειδικότερα, όταν ένα πλοίο κράτους μέλους αναπτύσσει αλιευτικές δραστηριότητες στα ύδατα άλλου κράτους μέλους, το κράτος σημαίας πρέπει, κατόπιν αιτήματος, να διαβιβάζει τα υποχρεωτικά στοιχεία στο εν λόγω κράτος μέλος. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να καταγράφονται, να αποθηκεύονται ασφαλώς και να τίθενται στη διάθεση όλων των κρατών μελών. Επιπλέον, ο μορφότυπος για την ανταλλαγή δεδομένων και τη διαβίβαση βασίζεται στο πρότυπο P1000 του Κέντρου των Ηνωμένων Εθνών για τη διευκόλυνση του εμπορίου και των ηλεκτρονικών συναλλαγών (UN/CEFACT).

Το σύστημα παρακολούθησης των σκαφών (VMS) είναι ένα δορυφορικό σύστημα που παρέχει δεδομένα ανά τακτά χρονικά διαστήματα σχετικά με το στίγμα, την κατεύθυνση και την ταχύτητα των σκαφών (αμφότερα τα συστήματα είναι πλέον υποχρεωτικά για σκάφη μήκους άνω των 12 μέτρων). Σκάφη ίδιου μεγέθους από χώρες εκτός ΕΕ υποχρεούνται να έχουν συσκευή δορυφορικής παρακολούθησης σε λειτουργία, που εγκαθίσταται στο σκάφος όταν αυτό βρίσκεται σε ύδατα της ΕΕ. Το σύστημα αυτόματης αναγνώρισης (AIS) είναι ένα σύστημα αυτόνομης και συνεχούς αναγνώρισης και παρακολούθησης που χρησιμοποιείται για την ασφάλεια και προστασία του θαλάσσιου χώρου, το οποίο σταδιακά επεκτάθηκε σε όλα τα αλιευτικά σκάφη της ΕΕ που έχουν μήκος άνω των 15 μέτρων.

Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ελέγχου της Αλιείας

Η Υπηρεσία αυτή ιδρύθηκε το 2005 ως βασικό μέσο για τη βελτίωση της συμμόρφωσης με τους κανόνες της ΚΑΛΠ. Έχει βελτιώσει την ομοιόμορφη και αποτελεσματική επιβολή των κανόνων, συγκεντρώνοντας ενωσιακά και εθνικά μέσα ελέγχου, επιθεώρησης και παρακολούθησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων της ΕΕ, και συντονίζοντάς τα (χρησιμοποιώντας ως βασικό μέσο τα κοινά σχέδια ανάπτυξης). Η Υπηρεσία ελέγχει σκάφη-στόχους μήκους άνω των 12 μέτρων^[1]. Αυτός ο επιχειρησιακός συντονισμός, που αποτελεί το βασικό καθήκον της Υπηρεσίας, έχει συμβάλει στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που παρατηρήθηκαν στην επιβολή των κανόνων, τα οποία προέκυψαν από τις διαφορές στα μέσα και στις προτεραιότητες των συστημάτων ελέγχου στα κράτη μέλη.

Με την έγκριση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009, ανατέθηκαν νέες αρμοδιότητες στην Υπηρεσία προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητά της. Οι δραστηριότητές της χρηματοδοτούνται από τρεις πηγές: τον προϋπολογισμό της ΕΕ, τις πληρωμές για υπηρεσίες που παρέχει στα κράτη μέλη και τα έσοδα από τις εκδόσεις, την κατάρτιση και τις λοιπές παρεχόμενες υπηρεσίες.

Ενόψει της εφαρμογής της πρόσφατα αναθεωρημένης ΚΑΛΠ το 2014, η ΕΥΕΑ επικεντρώθηκε στις νέες εξελίξεις για την ενίσχυση της νοοτροπίας συμμόρφωσης και των ισότιμων όρων ανταγωνισμού σε όλο το εύρος του τομέα της αλιείας. Μεταξύ των ειδικών εργαλείων που θα δώσουν νέα ώθηση για την επίτευξη του στόχου αυτού συγκαταλέγονται:

- Περιφερειακά Κοινά Σχέδια Ανάπτυξης (ΚΣΑ): το μέσο με το οποίο η Υπηρεσία οργανώνει την ανάπτυξη των εθνικών ανθρώπινων και υλικών μηχανισμών ελέγχου και επιθεώρησης που έχουν συγκεντρωθεί από τα κράτη μέλη. Τα ΚΣΑ προωθούν την οικονομικά αποδοτική χρήση των ανθρώπινων και υλικών πόρων των κρατών μελών με συντονισμένο τρόπο, η δε Υπηρεσία έχει αρχίσει να διευρύνει τα ΚΣΑ προκειμένου να συμπεριλάβουν περιφερειακά κοινά σχέδια ανάπτυξης που αφορούν πολλά είδη (NEAFC, NAFO και πελαγικά είδη στα δυτικά ύδατα). Η ΕΥΕΑ αποσκοπεί σε επέκταση στην περιφερειακή αλιεία, την αλιεία που αφορά πολλά είδη και τη μόνιμη αλιεία, στο άμεσο μέλλον.
- Στρατηγικές ελέγχου της απαγόρευσης των απορρίψεων: πρόκειται να εφαρμοστούν, κατά προτίμηση μέσω των περιφερειακών ΚΣΑ, καθιστώντας δυνατή τη λήψη στρατηγικών αποφάσεων σε επίπεδο διευθύνουσας ομάδας, ενώ η ΕΥΕΑ θα συμβάλλει στην αποτελεσματική παρακολούθησή τους. Ανάλογα με τα χαρακτηριστικά της αλιείας, θα εφαρμόζονται διαφορετικές μέθοδοι και θα χρησιμοποιούνται και θα δοκιμάζονται τα διαθέσιμα εργαλεία. Αυτό το στοιχείο είναι απαραίτητο για τη νέα ΚΑΛΠ.
- Ομάδες εστίασης για την οικονομική αποδοτικότητα και την αξιολόγηση της συμμόρφωσης: οργάνωση δύο ομάδων εστίασης για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης και της οικονομικής αποδοτικότητας στο πλαίσιο δραστηριοτήτων ελέγχου.

[1]ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 9.

- Βασικό πρόγραμμα κατάρτισης: ένα βασικό πρόγραμμα για την κατάρτιση των επιθεωρητών αλιείας των κρατών μελών θα συνεισφέρει για πρώτη φορά στην ομοιόμορφη εφαρμογή της ΚΑΛΠ.
- Συστήματα ΤΠΕ της ΕΥΕΑ: έχουν σχεδιαστεί για να συμπληρώσουν τα επιμέρους εθνικά συστήματα. Πρόκειται για μοναδικά συστήματα που αναπτύσσονται από την Υπηρεσία και διατίθενται στα κράτη μέλη για τη στήριξη του ελέγχου της ΚΑΛΠ σε επίπεδο ΕΕ. Αυτά τα ηλεκτρονικά εργαλεία καθιστούν δυνατή τη συνεχή ανταλλαγή δεδομένων και πληροφοριών σε πραγματικό χρόνο, περιορίζοντας έτσι το ενδεχόμενο παραποίησης των πληροφοριών και συμβάλλοντας στον περιορισμό της μη συμμόρφωσης.

Από τον Οκτώβριο του 2016, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1624 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής, η αποστολή της ΕΥΕΑ περιλαμβάνει επίσης τη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια στη Θάλασσα, στο πλαίσιο της εντολής της, με στόχο την αύξηση της αποδοτικότητας των καθηκόντων ακτοφυλακής^[2]. Η εν λόγω συμφωνία συνεργασίας στηρίζει τις εθνικές αρχές παρέχοντας τους κοινές υπηρεσίες πληροφοριών, επιτήρησης και κατάρτισης, καθώς και τον σχεδιασμό και την υλοποίηση επιχειρήσεων πολλαπλών σκοπών στον τομέα της θαλάσσιας επιτήρησης.

Η Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή, με τη σειρά της, επιδιώκει να διασφαλίσει, μεταξύ των άλλων καθηκόντων της, τη συλλογή και την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τον έλεγχο της αλιείας, την ανίχνευση της ρύπανσης και τη συμμόρφωση με τους κανονισμούς των θαλάσσιων μεταφορών.

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας παρέχει ολοκληρωμένες θαλάσσιες υπηρεσίες, με βάση συστήματα παρακολούθησης πλοίων (π.χ. VSM) και άλλα εργαλεία επιτήρησης, στην Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή και την ΕΥΕΑ. Οι εν λόγω υπηρεσίες περιλαμβάνουν την ανίχνευση, την ταυτοποίηση και την παρακολούθηση σκαφών, την παρακολούθηση των σημείων αναχώρησης και τον εντοπισμό ανωμαλιών, γεγονός που διευκολύνει τον εντοπισμό δραστηριοτήτων παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας.

Ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της αντιμετώπισης της ΠΛΑ αλιείας έγινε τον Ιούνιο του 2016 με την έναρξη ισχύος της συμφωνίας σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνει το κράτος λιμένα (PSM), η έγκριση της οποίας πραγματοποιήθηκε υπό την καθοδήγηση του Οργανισμού Επισιτισμού και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO) το 2009 και έχει υπογραφεί από περισσότερες από 30 χώρες, συμπεριλαμβανομένης της ΕΕ εξ ονόματος των 28 κρατών μελών της. Η εν λόγω συνθήκη είναι η πρώτη δεσμευτική διεθνής συνθήκη η οποία επικεντρώνεται συγκεκριμένα στην παράνομη αλιεία, και θεσπίζει απαιτήσεις και παρεμβάσεις που πραγματοποιούνται από τα κράτη λιμένα, τις οποίες τα αλλοδαπά αλιευτικά σκάφη πρέπει να πληρούν ή να υπόκεινται σε αυτές ως προϋπόθεση για τη χρήση των λιμένων εντός του κράτους λιμένα. Αυτές περιλαμβάνουν την εκ των προτέρων γνωστοποίηση της εισόδου σε λιμένα, τη χρήση

[2] Στα καθήκοντα ακτοφυλακής δύναται να περιλαμβάνονται τα εξής: θαλάσσια ασφάλεια, προστασία, έρευνα και διάσωση, έλεγχος των συνόρων, αλιεία, εν γένει επιβολή του νόμου και προστασία του περιβάλλοντος.

καθορισμένων λιμένων, περιορισμούς όσον αφορά την είσοδο σε λιμένα και την εκφόρτωση ιχθύων, τις απαιτήσεις τεκμηρίωσης και επιθεωρήσεις σε λιμένα, καθώς και συναφή μέτρα όπως κατάλογο αλιευτικών σκαφών που ασκούν ΠΛΑ αλιεία, εμπορικά μέτρα και κυρώσεις.

Εφαρμογή της νέας υποχρέωσης εκφόρτωσης

Από το 2014, η ΚΑΛΠ περιλαμβάνει την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων, η οποία ξεκίνησε σταδιακά από το 2015 ώστε να δοθεί τέλος στη σπάταλη πρακτική της απόρριψης εμπορεύσιμων αλιευμάτων στη θάλασσα. Ο κανονισμός για την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/812 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την υποχρέωση εκφόρτωσης, ρυθμίζει μια σειρά από τεχνικά μέτρα διατήρησης (πώς και πού μπορούν να δραστηριοποιούνται οι αλιείς, λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τα είδη των αλιευτικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται, κλειστές περιοχές και άλλα μέτρα για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος). Ο ισχύων κανονισμός ελέγχου λαμβάνει υπόψη την υποχρέωση εκφόρτωσης, περιλαμβανομένων των διατάξεων που ρυθμίζουν την υποβολή στοιχείων σχετικά με τα αλιεύματα και την αποθήκευσή τους, όπως επίσης τη θέσπιση κανόνων για τη χρήση συστημάτων ηλεκτρονικής παρακολούθησης εξ αποστάσεως (REM) και την παρουσία παρατηρητών στα σκάφη για παρακολούθηση της συμμόρφωσης.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο ενεργεί ως συννομοθέτης στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας (ΣΝΔ), μετά την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας, διαδραματίζοντας κεντρικό ρόλο στον καθορισμό της ΚΑΛΠ και στον κανονισμό ελέγχου της.

Η Επιτροπή Αλιείας (PECH) του Κοινοβουλίου ελέγχει διεξοδικά τα μέτρα ελέγχου και επιβολής της νομοθεσίας, δεδομένου ότι η αποτελεσματική και χωρίς διακρίσεις εφαρμογή των κανόνων πρέπει να είναι ένας από τους θεμελιώδεις πυλώνες της ΚΑΛΠ· η τήρηση των κανόνων και η συνεκτική προσέγγιση όσον αφορά τον έλεγχο αποτελούν τον καλύτερο τρόπο να προστατευθούν μακροπρόθεσμα τα συμφέροντα του αλιευτικού κλάδου. Στο πλαίσιο αυτό, αναγνωρίζοντας την ύπαρξη σημαντικών διαφορών ως προς την εφαρμογή του κανονισμού ελέγχου στα κράτη μέλη, στις 25 Οκτωβρίου 2016, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε [ψήφισμα](#) σχετικά με το πώς θα καταστούν ομοιόμορφοι οι έλεγχοι της αλιείας στην Ευρώπη. Μεταξύ των συστάσεων για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανονισμούς στον τομέα της αλιείας και την ομοιομορφία των πρακτικών ελέγχου συγκαταλέγονται: η βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών μέσω της ανταλλαγής επιθεωρητών, ελεγκτικών μεθόδων και δεδομένων· η ενίσχυση της εντολής και των πόρων που έχει στη διάθεσή της η ΕΥΕΑ· η εφαρμογή ενός ενιαίου προγράμματος σπουδών για την κατάρτιση των επιθεωρητών αλιείας· η τυποποίηση των διαδικασιών ελέγχου και των κυρώσεων στην Ένωση· και η θέσπιση μηχανισμών για την ανάδειξη των βέλτιστων πρακτικών με στόχο την αύξηση της συμμόρφωσης. Στις 30 Μαΐου 2018, το Κοινοβούλιο ενέκρινε [ψήφισμα](#) σχετικά με την εφαρμογή των μέτρων ελέγχου για την εδραίωση της συμμόρφωσης των αλιευτικών προϊόντων με τα κριτήρια πρόσβασης στην αγορά της ΕΕ.

Το Κοινοβούλιο εξετάζει επίσης την ετήσια έκθεση της ΕΥΕΑ και εγκρίνει την απαλλαγή για την εκτέλεση του προϋπολογισμού της.

Έρευνες για λογαριασμό της επιτροπής PECH:

- [Social and Economic Impact of the Penalty Point System, 2016 \(Κοινωνικός και οικονομικός αντίκτυπος του συστήματος επιβολής ποινών με σύρρευση μορίων\)](#)·
- [The CFP — Infringement Procedures and Imposed Sanctions throughout the EU, 2014 \(ΚΑΛΠ — Διαδικασίες επί παραβάσει και επιβληθείσες κυρώσεις σε όλη την ΕΕ\)](#)·
- [Παράνομη, λαθραία και άναρχη αλιεία: Κυρώσεις στην ΕΕ.](#)

Priit Ojamaa
05/2019

